

TIONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 10 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

1 Kung 17:1-6

Tisbiten Elia, en man som förut hade uppehållit sig i Gilead, sade till Ahab: »Så sant Herren, Israels Gud, lever, han vars tjänare jag är, under dessa år skall varken dagg eller regn falla, med mindre jag säger det.«

Och Herrens ord kom till honom. Han sade: »Gå bort härifrån och bege dig österut, och göm dig vid bäcken Kerit, som österifrån rinner ut i Jordan. Din dryck skall du få ur bäcken, och korparna har jag befallt att där förse dig med föda.«

Då gick han bort och gjorde som Herren hade befallt. Han gick bort och uppehöll sig vid bäcken Kerit, som österifrån rinner ut i Jordan. Och korparna förde till honom bröd och kött på morgonen och bröd och kött på aftonen, och sin dryck fick han ur bäcken.

Responsoriepsalm

Ps 121 (R. jfr 2)

R. Min hjälp kommer från Herren,
som har skapat himmel och jord.

Jag ser upp emot bergen:
varifrån skall jag få hjälp?
Hjälpen kommer från Herren,
som har skapat himmel och jord. R.

Han låter inte din fot slinta,
han vakar ständigt över dina steg.
Han som beskyddar Israel,
han vakar ständigt, han slumrar inte. R.

Herren bevarar dig,
i hans skugga får du vandra,
han går vid din sida.
Solen skall inte skada dig om dagen,
inte månen om natten. R.

Herren bevarar dig från allt ont,
från allt som hotar ditt liv.
Herren skall alltid bevara dig,
när du går och när du kommer,
nu och för evigt. R.

Läsning

1 Kung 17:1-6

Elia, en man från Tishbe i Gilead, sade till Achav: "Så sant Herren lever, Israels Gud som jag tjänar, under de närmaste åren skall det varken falla dagg eller regn annat än på min befallning."

Herrens ord kom till Elia: "Bryt upp, ta vägen österut och göm dig i Kerits bäckravin, öster om Jordan. Där kan du dricka ur bäcken, och jag har befallt korparna att förse dig med mat."

Elia gjorde som Herren hade sagt, han gick till Kerits bäckravin öster om Jordan och slog sig ner där. Korparna kom med bröd och kött till honom både morgon och kväll, och han drack ur bäcken. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 121 (R. jfr 2)

R. Vår hjälp är i Herrens namn, han som har skapat himmel och jord.

Jag lyfter blicken upp mot bergen:

varifrån skall jag få hjälp?

Min hjälp kommer från Herren,

som har skapat himmel och jord. R.

Han låter inte din fot vackla,

han sover inte, han som vakar över dig.

Nej, han som beskyddar Israel,

han slumrar inte, han sover inte. R.

Herren är den som bevarar dig,

i hans skugga får du vandra,

han går på din högra sida.

Solen skall inte skada dig om dagen,

inte månen om natten. R.

Herren bevarar dig för allt ont,

han bevarar din själ.

Herren skall bevara dig

när du går och när du kommer,

från nu och till evig tid. R.

Halleluja

Matt 5:12a

V. Gläd er och jubla, er lön blir stor i himlen.

Vid den tiden när Jesus såg folkskarorna, gick han upp på berget. Han satte sig ner, och hans lärjungar kom fram till honom. Han började undervisa dem och sade:

»Saliga de som är fattiga i anden, dem tillhör himmelriket.

Saliga de som sörjer, de skall bli tröstade.

Saliga de ödmjuka, de skall ära landet.

Saliga de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten, de skall bli mättade.

Saliga de barmhärtiga, de skall möta barmhärtighet.

Saliga de renhjärtade, de skall se Gud.

Saliga de som håller fred, de skall kallas Guds söner.

Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull, dem tillhör himmelriket.

Saliga är ni när man skymfar och förföljer er och på allt sätt förtalar er för min skull. Gläd er och jubla, er lön blir stor i himlen. På samma sätt förföljdes ju profeterna före er tid.«

TISDAG DEN 11 JUNI

S:T BARNABAS, apostel
Minnesdag

Läsning

Apg 11:21b–26; 13:1–3

Ett stort antal kom till tro och omvände sig till Herren. Ryktet om detta nådde församlingen i Jerusalem, och man skickade Barnabas till Antiochia. När han kom dit och fick se bevisen på Guds nåd, blev han glad och manade alla att helhjärtat hålla sig till Herren; han var en god man, fylld av helig ande och tro. Och åtskilliga människor vanns för Herren. Barnabas fortsatte sedan till Tarsos för att söka upp Saul, och när han hade funnit honom, tog han honom med sig till Antiochia. Där kom de sedan att vara tillsammans i församlingen ett helt år och kunde undervisa en avsevärd mängd. Och det var i Antiochia som lärjungarna för första gången fick heta kristna.

I församlingen i Antiochia fanns dessa profeter och lärare: Barnabas, Symeon som kallades Niger, Lucius från Kyrene, Manaen, som var uppfostrad tillsammans med tetrarken Herodes, samt Saul. Medan de en gång höll gudstjänst och fastade, sade den helige Ande till dem: »Avdela Barnabas och Saul för den uppgift som jag har kallat dem till.« Efter fasta och bön lade de sina händer på dem och skickade i väg dem.

Ur Lektionarium för vardagar band IVa utgivet 1994:

Responsoriepsalm

Ps 98:1-6 (R. 2a)

R. Herren har låtit sin frälsning bli känd.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
ty han har gjort under.
Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm. R.

Herren har låtit sin frälsning bli känd,
han har uppenbarat sin rättfärdighet
för hedningarnas ögon.
Han har tänkt på sin nåd och trofasthet mot Israels hus. R.

Alla jordens ändar har sett hur vår Gud frälser.
Höj jubel till Herren, alla länder,
brist ut i glädjerop och lovsjung. R.

Prisa Herren med harpa,
med harpa och med lovsång.
Höj jubel med trumpeter och basuner
inför Herren, konungen. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgivet 2023:

Responsoriepsalm

Ps 98:1-6 (R. 2b)

R. Han har uppenbarat sin rättfärdighet inför hedningarnas ögon.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
ty han har gjort under.
Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm. R.

Herren har låtit sin frälsning bli känd,
uppenbarat sin rättfärdighet inför hedningarnas ögon,
han har tänkt på sin nåd och trofasthet mot Israels hus. R.

Alla jordens länder har sett vår Guds frälsning.
Höj jubel till Herren, alla länder,
brist ut i glädjerop och lovsjung. R.

Prisa Herren med harpa,

med harpa och med lovsång.
Höj jubel med trumpeter och basuner
inför Herren, konungen. R.

Halleluja

Matt 28:19a, 20b

V. Gå ut och gör alla folk till lärjungar, säger Herren.
Jag är med er alla dagar till tidens slut.

Evangelium

Matt 10:7-13

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Förkunna på er väg att himmelriket är nära. Bota sjuka, väck upp döda, gör spetälska rena och driv ut demoner; ge som gåva vad ni har fått som gåva. Skaffa inte guld eller silver eller koppar att ha i bältet, ingen påse för färdens, inte mer än en enda skjorta, inga sandaler och ingen stav. Ty arbetaren är värd sin mat. I varje stad eller by ni kommer till skall ni ta reda på vem som är värdig där och stanna hos honom tills ni skall vidare. Stig in i huset med en fridshälsning, och om huset är värdigt, skall det få den frid ni önskar det. Men om det inte är värdigt, skall den friden vända tillbaka till er.«

ONSDAG DEN 12 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

1 Kung 18:20-39

Ahab sände omkring bud bland alla Israels barn och lät samla profeterna på berget Karmel. Och Elia trädde fram för allt folket och sade: »Hur länge vill ni halta på båda sidor? Är det Herren som är Gud, så följ efter honom. Men om Baal är det, så följ efter honom.« Och folket svarade honom inte ett ord. Då sade Elia till folket: »Jag ensam är kvar som Herrens profet, och Baals profeter är 450 man. Må man nu ge oss två tjurar, och må de välja ut åt sig den ena tjuren och stycka den och lägga den på veden, utan att tända eld på den, så vill jag reda till den andra tjuren och lägga den på veden, utan att tända eld på den. Därefter må ni åkalla er guds namn, men själv vill jag åkalla Herrens namn. Den gud som då svarar med eld, han må vara Gud.« Allt folket svarade och sade: »Ditt förslag är gott.«

Då sade Elia till Baals profeter: »Välj ut åt er den ena tjuren och red till den, ni först, ty ni är flertalet. Åkalla därefter er guds namn, men eld får ni inte tända.« Då tog de den tjur som han gav dem och redde till den. Sedan åkallade de Baals namn från morgonen ända till middagen och ropade: »Baal, svara oss.« Men inte ett ljud hördes, och ingen svarade. Och hela tiden haltade de runt altaret som man hade gjort.

När det så blev middag, retades Elia med dem och sade: »Ropa ännu högre, ty visserligen är han en gud, men han har väl något att begrunda, eller också har han

gått avsides, eller är han på resa. Kanske sover han, men då skall han väl vakna.« Då ropade de ännu högre och ristade sig, som deras sed var, med svärd och spjut, så att blodet rann ut på dem. När det sedan hade blivit eftermiddag, fattades de av profetiskt raseri och höll så på ända till den tid då spisoffret frambärs. Men inte ett ljud hördes, ingen svarade, och ingen tycktes heller bry sig om dem.

Och Elia sade till allt folket: »Träd hit fram till mig.« Så trädde nu allt folket fram till honom. Då satte han åter i stånd Herrens altare, som hade blivit nedrivet. Elia tog tolv stenar, lika många som Jakobs söners stammar – den mans till vilken detta Herrens ord hade kommit: »Israel skall vara ditt namn.« Och han byggde av stenarna ett altare i Herrens namn och gjorde omkring altaret en grav, stor nog för ett utsäde av två sea-mått. Därefter lade han upp veden, styckade tjuren och lade den på veden. Sedan sade han: »Fyll fyra krukor med vatten, och håll ut vattnet över brännoffret och veden.« Han sade vidare: »Gör så ännu en gång.« Och de gjorde så för andra gången. Därefter sade han: »Gör så för tredje gången.« Och de gjorde så för tredje gången. Och vattnet flöt runt altaret. Och han lät fylla också graven med vatten.

Då nu tiden var inne att frambära spisoffret, trädde profeten Elia fram och sade: »Herre, Abrahams, Isaks och Israels Gud, låt det i dag bli känt att du är Gud i Israel och att jag är din tjänare och att det är på din befallning jag har gjort allt detta. Svara mig, Herre, svara mig, så att detta folk märker att det är du, Herre, som är Gud, genom att du omvänder deras hjärtan.«

Då föll Herrens eld ned och förtärde brännoffret, veden, stenarna och jorden och slickade upp vattnet som var i graven. När allt folket såg detta, föll de ned på sina ansikten och sade: »Herren är det som är Gud! Herren är det som är Gud!«

Responsoriepsalm

Ps 16:1-2a, 4-5, 8, 11 (R. 1)

R. Bevara mig, Gud, ty jag tar min tillflykt till dig.

Bevara mig, Gud,
ty jag tar min tillflykt till dig.

Jag säger till Herren:

»Du är ju Herren.« R.

De som tar sig andra gudar,
de drabbas av svåra plågor.
Jag vill inte offra deras drickoffer av blod
eller ta deras namn på mina läppar. R.

Herren är min beskärda del och bägare,
du håller mitt öde i dina händer.
Jag har alltid haft Herren för mina ögon,
han är på min högra sida, jag skall inte vackla. R.

Du visar mig livets väg,

inför ditt ansikte finns glädje till fyllest,
ljuvlighet i din högra hand för evigt. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning 1 Kung 18:20–39

Achav skickade bud runt hela Israel och lät samla profeterna på berget Karmel. Där trädde Elia fram inför hela folket och sade: "Hur länge skall ni hålla på så här och inte veta vilket ben ni skall stå på? Är det Herren som är Gud, så följ Herren, är det Baal, så följ Baal." Men de svarade inte ett ord. Då sade Elia till dem: "Jag är den ende av Herrens profeter som är kvar, medan Baals profeter är fyrahundra femtio. Ge oss nu två ungtjurar, och låt dem välja den ena åt sig. De får stycka den och lägga den på veden, men de får inte tända eld. Den andra tjuren gör jag i ordning och lägger på veden, utan att tända eld. Sedan anropar ni er gud och jag anropar Herren; den som svarar med eld, han är Gud." Folket sade ja till förslaget.

Då vände sig Elia till baalsprofeterna. "Välj ut en av tjurarna och gör i ordning den", sade han. "Ni får börja, ni är flest. Anropa er gud, men tänd inte någon eld." Då tog de den tjur de hade fått och gjorde i ordning den. Sedan åkallade de Baal oavbrutet från morgonen ända till middagstiden: "Baal, svara oss!" Men det kom inget ljud och inget svar. Då började de hoppa kring altaret som de hade rest. Vid middagstiden hånade Elia dem. "Ropa högre!" sade han. "Han är ju gud, men han har väl sitt att sköta, han kan ha gått avsides eller vara ute i något ärende. Kanske han sover och måste vakna först!" De ropade ännu högre och sargade sig med knivar och spjut som de brukade, så att blodet flöt. Hela eftermiddagen fortsatte de i profetisk extas, ända till tiden för matoffret. Men det kom inget ljud, inget svar, inget tecken.

Elia kallade nu till sig folket, och de samlades omkring honom. Då satte han åter i stånd Herrens altare, som hade rivits ner. Han tog tolv stenar, lika många som Jakobs söners stammar, Jakob till vilken Herren sade: "Ditt namn skall vara Israel." Av stenarna byggde Elia ett altare åt Herren, och runt omkring altaret lät han gräva ett dike, djupt och brett som ett stort sädesmått. Han staplade veden, styckade tjuren och lade den ovanpå veden. Därefter sade han: "Fyll fyra krukor med vatten och håll över offret och över veden." Sedan sade han: "En gång till!" och därpå: "Ännu en gång!" och de gjorde som han sade. Vattnet rann ner runt om altaret, och även diket fyllde han med vatten.

När tiden för matoffret var inne trädde profeten Elia fram och bad: "Herre, Abrahams, Isaks och Israels Gud, låt det i dag bli uppenbart att du är Gud i Israel, att jag är din tjänare och att det är på din befallning jag har gjort allt detta. Svara mig, Herre, svara mig, så att detta folk inser att det är du, Herre, som är Gud och att det är du som har vänt deras hjärtan bort från dig." Då slog Herrens eld ner och förtärde offret och veden, stenarna och jorden och slickade upp vattnet i diket.

Folket såg vad som hände och föll ner på sina ansikten och ropade: "Det är Herren som är Gud, det är Herren som är Gud."

Responsoriepsalm

Ps 16:1-2a, 4-5, 8, 11 (R. 1)

R. Bevara mig, Gud, ty jag tar min tillflykt till dig.

[Bevara mig, Gud,
ty jag tar min tillflykt till dig.]
Jag säger till Herren:
"Du är ju Herren." R.

De som tar sig andra gudar,
de drabbas av svåra plågor.
Jag vill inte offra deras drickoffer av blod
eller ta deras namn på mina läppar. R.

Herren är min beskärda del och bägare,
du håller mitt öde i dina händer.
Jag har alltid haft Herren för mina ögon,
han är på min högra sida, jag skall inte vackla. R.

Du visar mig livets väg,
inför ditt ansikte finns glädje till fyllest,
ljuvlighet i din högra hand för evigt. R.

Halleluja

Ps 25:4b, 5a

V. Herre, lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning.

Evangelium

Matt 5:17-19

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla. Sannerligen, innan himlen och jorden förgår, skall inte en enda bokstav, inte minsta prick i lagen förgå; inte förrän allt har skett. Den som upphäver ett enda av buden, om så det allra minsta, och undervisar människorna så, han skall räknas som den minste i himmelriket. Men den som handlar och undervisar efter dem skall räknas som stor i himmelriket.«

TORSDAG DEN 13 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

1 Kung 18:41–46

Elia sade till Ahab: »Bege dig dit upp, ät och drick, ty jag hör bruset av regn.« Då begav sig Ahab dit upp för att äta och dricka. Men Elia steg upp på Karmels topp, hukade sig ned mot jorden och sänkte sitt ansikte mellan sina knän. Och han sade till sin tjänare: »Gå upp och skåda ut åt havet.«

Denne gick då upp och skådade ut men sade: »Jag ser ingenting.« Så sade han till honom sju gånger att gå tillbaka. När han då kom dit sjunde gången, sade han: »Nu ser jag ett litet moln, inte större än en manshand, stiga upp ur havet.«

Då sade han: »Gå upp och säg till Ahab: Spänn för och far ned, så att regnet inte håller dig kvar.« Och i ett ögonblick förmörkades himmelen av moln och storm, och ett kraftigt regn föll. Och Ahab steg upp i sin vagn och for till Jisreel. Men Herrens hand hade kommit över Elia, så att han band upp sina kläder och sprang framför Ahab ända till inemot Jisreel.

Responsoriepsalm

Ps 65:10–13 (R. 2a)

R. Dig tillhör lovsång, o Gud, på Sion.

Du visar omsorg om landet och vattnar det,
du låter det flöda över av rikedom.

Guds källa har vatten till fyllest.
Du bereder säd åt människorna,
när du så bereder jorden. R.

Dess fåror vattnar du,
du jämnar det som är upplöjt,
med regnskurar mjukar du upp den,
det som växer på den välsignar du. R.

Du kröner året med ditt goda,
och där du går fram ges skörd i överflöd:
betesmarkerna i öknen dryper,
och höjderna omger sig med fröjd. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

1 Kung 18:41–46

Elia sade till Achav: "Gå dit upp, ät och drick, jag hör regnet komma." Achav gick upp för att äta och dricka, och Elia gick upp på toppen av Karmel och kröp ihop på marken med ansiktet mellan knäna. Sedan sade han till sin tjänare: "Gå upp och se ut mot havet!" Tjänaren gick upp och spejade. "Det syns ingenting", sade han. Sju gånger befallde Elia honom att gå tillbaka upp. Den sjunde gången sade han: "Jag ser

ett moln, inte större än en hand, stiga upp ur havet." Elia sade till honom: "Gå och säg till Achav att han spänner för och åker ner innan regnet hindrar honom."

Under tiden hade himlen täckts av mörka moln, det blåste upp och ett skyfall bröt ut. Då steg Achav upp i vagnen och for i väg mot Jisréel. Men Herrens kraft fyllde Elia: han fäste upp sina kläder och sprang före Achav hela vägen fram till Jisréel.

Responsoriepsalm

Ps 65:10-13 (R. 2a)

R. Dig tillhör lovsång, o Gud, på Sion.

Du visar omsorg om landet och vattnar det,
du låter det flöda över av rikedom.

Guds källa har vatten till fyllest.

Du bereder säd åt människorna,
när du så bereder jorden. R.

Dess fåror vattnar du,
du jämnar det som är upplöjt,
med regnskurar mjukar du upp den,
det som växer på den välsignar du. R.

Du kröner året med ditt goda,
och där du går fram ges skörd i överflöd:
betesmarkerna i öknen dryper,
och höjderna omger sig med fröjd. R.

Halleluja

Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium

Matt 5:20-26

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Jag säger er att om inte er rättfärdighet överträffar de skriftlärdas och fariseernas, så kommer ni inte in i himmelriket.

Ni har hört att det blev sagt till fäderna: *Du skall inte dräpa*; den som dräper undgår inte sin dom. Men jag säger er: den som blir vred på sin broder undgår inte sin dom, och den som okvädar sin broder undgår inte att ställas inför rådet, och den som förbannar honom undgår inte helvetets eld. Om du bär fram din gåva till offeraltaret och där kommer ihåg att din broder har något otalt med dig, så låt din gåva ligga framför altaret och gå först och försona dig med honom; kom sedan tillbaka och bär fram din gåva. Skynda dig att komma överens med din motpart medan ni ännu är på väg, så att han inte överlämnar dig åt domaren och domaren

lämnar dig åt vakten och du sätts i fängelse. Sannerligen, du slipper inte ut förrän du har betalt till sista öret.«

FREDAG DEN 14 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

1 Kung 19:9a, 11-16

Elia gick upp till Guds berg Horeb. Där gick han in i en grotta och i den stannade han över natten. Då kom Herrens ord till honom. Han sade: »Gå ut och ställ dig på berget inför Herren.« Då gick Herren fram där, och en stor och stark storm, som ryckte loss berg och bröt sönder klippor, gick före Herren. Men inte var Herren i stormen. Efter stormen kom en jordbävning. Men inte var Herren i jordbävningen. Efter jordbävningen kom en eld. Men inte var Herren i elden. Efter elden kom ljudet av en sakta susning.

Så snart Elia hörde detta, dolde han sitt ansikte med manteln och gick ut och ställde sig vid ingången till grottan. Då kom en röst till honom och sade: »Vad vill du här, Elia?« Han svarade: »Jag har nitälskat för Herren, härskarornas Gud. Ty Israels barn har övergett ditt förbund, rivit ned dina altaren och dräpt dina profeter med svärd. Jag ensam är kvar, och de traktar efter att ta mitt liv.«

Herren sade till honom: »Gå nu tillbaka igen, och ta vägen till Damaskus' öken, och gå in och smörj Hasael till kung över Aram. Och Jehu, Nimsis son, skall du smörja till kung över Israel. Och till profet i ditt ställe skall du smörja Elisa, Safats son, från Abel-Mehola.

Responsoriepsalm

Ps 27:7-9, 13-14 (R. 8b)

R. Ditt ansikte, Herre, söker jag.

Hör, o Herre! Jag höjer min röst och ropar,
var mig nådig och svara mig.
Mitt hjärta minns att du har sagt:
»Sök mitt ansikte.« R.

Ja, ditt ansikte, Herre, söker jag,
dölj inte ditt ansikte.
Driv inte bort din tjänare i vrede,
du som har varit min hjälp. R.

Ja, jag tror förvisso
att jag skall få se Herrens goda
i de levandes land.
Hoppas på Herren,
var frimodig och oförfärad i ditt hjärta,

ja, hoppas på Herren. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

1 Kung 19:9a, 11-16

När Elia kom fram till Guds berg Horeb gick han in i en grotta och stannade där över natten. Då kom Herrens ord till honom: "Varför är du här, Elia?" Han sade: "Jag har gjort mitt yttersta för Herren, härskarornas Gud. Israeliterna har övergett ditt förbund, rivit ner dina altaren och dödat dina profeter med svärd. Jag ensam är kvar, och nu står de efter mitt liv."

Herren svarade: "Gå ut och ställ dig på berget inför Herren. Herren skall gå fram där." En stark storm som klöv berg och krossade klippor gick före Herren. Men Herren var inte i stormen. Efter stormen kom ett jordskalv. Men Herren var inte i skalvet. Efter jordskalvet kom eld. Men Herren var inte i elden. Efter elden kom ett stilla sus.

När Elia hörde det gömde han ansiktet i manteln och gick ut och ställde sig vid ingången till grottan. Då ljöd en röst som sade: "Varför är du här, Elia?" Han svarade: "Jag har gjort mitt yttersta för Herren, härskarornas Gud. Israeliterna har övergett ditt förbund, rivit ner dina altaren och dödat dina profeter med svärd. Jag ensam är kvar, och nu står de efter mitt liv."

Herren sade till Elia: "Vänd tillbaka och ta vägen till Damaskus öken. Gå in i staden och smörj Hasael till kung över Aram. Jehu, Nimshis son, skall du smörja till kung över Israel, och Elísha, Shafats son, från Avel Méchola skall du smörja till profet efter dig.

Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 27:7-9, 13-14 (R. 8b)

R. Ditt ansikte, Herre, söker jag.

Hör, o Herre! Jag höjer min röst och ropar,
var mig nådig och svara mig.

Mitt hjärta minns att du har sagt:
"Sök mitt ansikte." R.

Ja, ditt ansikte, Herre, söker jag,
dölj inte ditt ansikte.

Driv inte bort din tjänare i vrede,
du som har varit min hjälp. R.

Ja, jag tror förvisso
att jag skall få se Herrens goda
i de levandes land.

Hoppas på Herren,

var frimodig och oförfärad i ditt hjärta,
ja, hoppas på Herren. R.

Halleluja

Jfr Fil 2:15–16

V. Ni ska lysa som stjärnor på himlen; håll er till livets ord.

Evangelium

Matt 5:27–32

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har hört att det blev sagt: *Du skall inte bryta ett äktenskap.* Men jag säger er: den som ser på en kvinna med åtrå har redan i sitt hjärta brutit hennes äktenskap. Om ditt högra öga förleder dig, så riv ut det och kasta det ifrån dig. Det är bättre för dig att en del av din kropp går förlorad än att hela kroppen kastas i helvetet. Och om din högra hand förleder dig, så hugg av den och kasta den ifrån dig. Det är bättre för dig att en del av din kropp går förlorad än att hela kroppen kommer till helvetet.

Det blev sagt: *Den som vill skilja sig från sin hustru skall ge henne ett skilsmässobrev.* Men jag säger er: den som skiljer sig från sin hustru av något annat skäl än otukt, han blir orsak till att äktenskapet kan brytas genom henne, och den som gifter sig med en frånskild kvinna bryter hennes äktenskap.«

LÖRDAG DEN 15 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

1 Kung 19:19–21

När Elia gick ned från Horebs berg, träffade han på Elisa, Safats son, som höll på att plöja. Tolv par oxar gick framför honom, och själv körde han det tolfte paret. Och Elia gick fram till honom och kastade sin mantel över honom. Då släppte han oxarna och skyndade efter Elia och sade: »Låt mig först få kyssa min fader och min moder, så vill jag sedan följa dig.« Han sade till honom: »Nåväl, du må gå tillbaka igen. Du vet ju vad jag har gjort med dig.«

Då lämnade han honom och gick tillbaka och tog sina båda oxar och slaktade dem, och med oxarnas ok kokade han deras kött. Detta gav han åt folket, och de åt. Därefter bröt han upp och följde Elia och blev hans tjänare.

Responsoriepsalm

Ps 16:1–2a, 5, 7–10 efter LXX (R. 1)

R. Bevara mig, Gud, ty jag tar min tillflykt till dig.

Bevara mig, Gud,

ty jag tar min tillflykt till dig.

Jag säger till Herren: »Du är ju Herren,

för mig finns intet gott utom dig.«

Herren är min arvslott och min bågare,
du är den som låter mig återfå mitt arv. R.

Jag vill lova Herren, han ger mig råd.
Ännu om natten manar mig mitt innersta.
Jag har alltid haft Herren för mina ögon,
han står vid min sida för att jag inte skall vackla. R.

Därför fröjdar sig mitt hjärta och jublar min tunga,
ja, än mer: min kropp skall få vila med förtröstan.
Ty du skall inte lämna min själ åt dödsriket,
eller låta din helige möta förgängelsen. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

1 Kung 19:19-21

Elia gick ifrån berget Horeb. Han fann då Elísha, Shafats son, som var ute och plöjde. Tolv par oxar hade han framför sig, det tolfte körde han själv. Elia gick fram och kastade sin mantel över honom. Då lämnade Elísha oxarna och sprang efter Elia och bad honom: "Låt mig först gå och kyssa min far och mor till avsked, sedan skall jag följa dig." Elia svarade: "Gå tillbaka. Du förstår väl vad jag har gjort med dig?"

Elísha gick tillbaka, tog de båda oxarna och slaktade dem. Med oket som bränsle tillagade han köttet och gav det åt folket att äta. Sedan bröt han upp och följde Elia som hans tjänare.

Responsoriepsalm

Ps 16:1-2a,5,7 -10 efter LXX (R. 5b)

R. Du är den som låter mig återfå mitt arv.

Bevara mig, Gud,
ty jag tar min tillflykt till dig.
Jag säger till Herren: "Du är ju Herren,
för mig finns intet gott utom dig."
Herren är min arvslott och min bågare,
du är den som låter mig återfå mitt arv. R.

Jag vill lova Herren, han ger mig råd,
ännu om natten manar mig mitt innersta.
Jag har alltid haft Herren för mina ögon,
han står vid min sida för att jag inte skall vackla. R.

Därför fröjdar sig mitt hjärta och jublar min tunga,
ja, än mer: min kropp skall få vila med förtröstan.
Ty du skall inte lämna min själ åt dödsriket,

eller låta din helige möta förgängelsen. R.

Halleluja

Ps 119:36a, 29b

V. Vänd mitt hjärta till dina vittnesbörd, Herre,
och förrunna mig din undervisning.

Evangelium

Matt 5:33–37

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har också hört att det blev sagt till fäderna: *Du skall inte svära falskt* och: *Du skall hålla vad du har svurit inför Herren*. Men jag säger er: ni skall inte svära någon ed alls. Inte vid himlen, ty den är Guds tron; inte vid jorden, ty den är pallen under hans fötter; inte vid Jerusalem, ty det är den store konungens stad. Inte heller skall du svära vid ditt huvud, ty du kan inte göra ett enda hårstrå vitt eller svart. Vad ni säger skall vara ja eller nej. Allt därutöver kommer från det onda.«

ELFTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 13 JUNI

Första läsningen

Hes 17:22–24

Så säger Herren Gud: Jag skall bryta en kvist från det höga cederträdets topp, ta ett litet skott från den översta kvisten och själv plantera det på ett högt och mäktigt berg. På det höga berget i Israel skall jag plantera det. Och det skall få grenar och bära frukt och bli till en praktfull ceder. Fåglar av alla de slag, en mångfald bevingade varelser, skall bo i dess hägn, i grenarnas skugga skall de ha sina bon. Då skall alla markens träd inse att jag, Herren, gör det höga trädet lågt och låter det låga trädet växa högt. Jag låter det friska trädet förtorka och får det torra att skjuta skott. Jag, Herren, har talat, och jag skall göra som jag har sagt.

Responsoriepsalm

Ps 92:2–3, 13–16 (R. jfr 2)

När psalmen sjungs så används texten i Cecilia 660. När den läses används följande text:

R. Det är gott att tacka och lovsjunga Gud.

Det är gott att tacka Herren
och att lovsjunga ditt namn, du den Högste,
att var morgon förkunna din nåd
och var natt din trofasthet. R.

De rättfärdiga grönskar som palmer,
växer höga som cedrar på Libanon.
De är planterade i Herrens hus
och grönskar på vår Guds förgårdar. R.

Ännu i hög ålder skjuter de skott,
de är fulla av sav och kraft
och vittnar om att Herren är rättvis,
min klippa – i honom finns ingen orätt. R.

Andra läsningen

2 Kor 5:6–10

Vi är alltid vid gott mod, även om vi vet att så länge vi har vårt hem i kroppen är vi borta från Herren – vi lever i tro, utan att se. Vi är vid gott mod och skulle helst vilja flytta bort från kroppen och få vårt hem hos Herren. Därför är vi så angelägna om att vara honom till behag, vare sig vi är borta eller hemma. Ty alla skall vi stå inför Kristi domstol, sådana vi är, och där skall var och en få igen för vad han har gjort under sitt jordiska liv, gott som ont.

Halleluja

V. Säden är Guds ord, den som sår är Kristus;
alla som finner honom får det eviga livet.

Evangelium

Mark 4:26–34

Jesus sade: »Med Guds rike är det som när en man har fått utsädet i jorden. Han sover och stiger upp, dagar och nätter går, och säden groor och växer, han vet inte hur. Av sig själv bär jorden gröda, först strå, så ax, så moget vete i axet. Men när grödan är mogen låter han skäran gå, för skördetiden är inne.«

Och han sade: »Vad skall vi likna Guds rike vid? Vad skall vi använda för bild? Det är som ett senapskorn, som är det minsta av alla frön här på jorden när man sår det, men när det har såtts skjuter det upp och blir större än alla örter och får så stora grenar att himlens fåglar kan bygga bo i dess skugga.« Med många sådana liknelser förkunnade han ordet för dem, så långt de nu kunde fatta det. Han talade bara i liknelser till dem, men när han hade blivit ensam med lärjungarna förklarade han allt.